

[Krag.]

som de allerfleste Patent-Medikamenter vise sig at være særdeles dyre, alt for dyre i Forhold til deres Virkninger.

Det er den højtærede Ministers Mening at anlægge Havne og Veje, offentlige Bygninger skal opføres, Søer og Moser skal udtørres, Heder skal opdyrkes, nye Jordarealer tilvejebringes for Landbrug og Skovdrift o. s. v., o. s. v. Henimod 150 000 Arbejdere gaar ledige i Dag. Tror den højtærede Statsminister ikke, at man med Hensyn paa hans store Plan kan sige, at mens Græsset gror, dør Horsemor?

Til at forberede det alt sammen skal vi naturligvis have et nyt Raad. Vi husker nok, at umiddelbart efter Valget i 1929, da den højtærede Statsminister proklamerede, at Vejen ud af de Vanskeligheder, som man den Gang paastod var til Stede, men som jo var at ligne med Myg mod Elefanter, naar man tænker paa Vanskelighederne da og nu, var den, at der skulde søges nye Markeder for dansk Produktion; og Statsministeren skyndte sig at nedsætte det saakaldte Markedsudvalg, der sikkert gjorde et udmærket Arbejde og i Løbet af nogle Maanedre nedkom med de 3 Bøger, som Statsministeren rejste rundt og foreviste for et undrende Folk. Men andet eller mere ved jeg heller ikke af, at der er kommet ud af det, og jeg nærer virkelig en alvorlig Frygt for, at Resultatet af det nye Arbejdsløshedsraad paa 7 Medlemmer ikke vil blive væsentligt større.

Jeg ser egentlig ikke Nødvendigheden af at skride til Nedsættelse af et saadant Raad. Den højtærede Minister har jo Socialministeriets Arbejdsudvalg; jeg kan ikke huske, hvor mange Medlemmer der er, men der er en 2—3 Gange 7, saa der kan jo med Lethed pilles et Underudvalg paa 7 Medlemmer ud af dette Arbejdsraad, saa kunde det jo komme til at beskæftige sig med Opgaver af den Karakter, man har haft for Øje, da man nedsatte dette Arbejdsudvalg, og saa behøver den højtærede Socialminister ikke mere at benytte eller søge at benytte dette Arbejdsudvalg som Skærmbræt for sine besynderlige Fortolkninger af den gældende Sociallovgivning.

Overfor den kommende frygtelige Vinter er den højtærede Statsministers Plan kun et Slag i Luften. Men een Realitet er deri, nemlig den, at vi nu faar et nyt Forslag frem om en særlig Vinterhjælp. Det gaar altsaa ganske, som jeg formodede under Behandlingerne af Arbejdsløshedsforslaget i Forsommeren, en Formodning, som den

højtærede Socialminister da tog Afstand fra, nemlig at udover den reviderede Arbejdsløshedslovgivning med Tillægslovgivning vilde Regeringen i den kommende Vinter søge at gennemføre en særlig Vinterhjælp. Der siges imidlertid intet om, hvorledes Dækning skal tilvejebringes. Og endelig skal Rigsdagen stilles overfor Forslag om Lovforbud mod Arbejdsvillies Udfoldelse i over 8 Timer af Døgn — og Overarbejdet skal afskaffes. Den Devise, hvorunder megen Agitation er udfoldet, ikke mindst i den radikal-socialistiske Presse, og som kort udtrykt lød saaledes: bestil mindre, brug mere! — en Fremgangsmaade, som man hidtil fra mange Sider indenfor Regeringspartierne har anvist som Vej ud af Vanskelighederne —, lader sig altsaa ikke mere opretholde; den sidste Halvdel, brug mere, er nu klippet af, og det kan jeg godt forstaa, thi de Mennesker er snart talt, der har mere at bruge; nu maa vi nøjes med Anvisningen paa at bestille mindre, saa skal det nok hjælpe efter Statsministerens Mening. Desværre er jeg ikke i Tvivl om, hvad Resultatet vil blive: i samme eller i højere Grad formindsket Købeevne til og Efterspørgsel efter de Arbejdsresultater, hvis Priser Befolkningen ikke kan betale.

Der foreligger heller intet om, at man i Forbindelse med Løsningen af denne Opgave agter at skride til saadanne Ændringer i Lønkravet, ledsagende Ændringerne i Arbejdsvilkårene, at samtidig med at Arbejdertallet, der beskæftiges, øges og de beskæftigedes Kontingenter til Arbejdsløshedsunderstøttelse formindskes, skal ogsaa Produktionsresultatets Pris formindskes. Derom foreligger der jo intet fra den højtærede Statsminister.

Der har angaaende denne Reform været ført Forhandlinger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg har forstaaet, at disse Forhandlinger overhovedet intet Resultat har ført til. Medens Arbejdsgiverne aldeles ikke mener, at de danske Produktionsforhold ligger paa en saadan Maade, at en saadan Reform med Hensyn til Arbejdstiden kan gennemføres, uden at den stærkt forøger de staaende Udgifter for de enkelte Virksomheder, fordi vi ikke har Stordrift her i Landet i samme Grad som i mange andre Lande, har man fra Arbejderhold hævdet Kravet om at faa Dækning for det Indkomsttab, de arbejdende lider ved Arbejdstidens Nedsættelse.

Vi maa nu afvente de Forslag, der i saa Henseende vil fremkomme, men jeg tvivler meget paa, at den høje Regering